

Κ' ἔνα γράμμα νὰ τὸν γράψῃς,
 Τὸ πωρνὸν, καὶ νὰ μὲ κλάψῃς.
 Νὰ σὲ κάμῃ, 'πέτον, χάρι
 Πάλιν δοῦλον νὰ μὲ πάρῃ.

~~~~~

36. Ἄχ! ἐχθρὲ παντοτεινὲ,
 Νυχτοκράχτη πετεινέ!
 Τί τινάζεις τὰ φτερά,
 Καὶ φωνάζεις τρομερά;
 Οὔτε 'ς τ' ὄνειρον, σκληρὲ,
 Καὶ αὐθάδη πονηρὲ,
 Δὲν μ' ἀφίνεις νὰ χαρῶ
 Τὴν καρδίαν ποῦ λαχταρῶ;
 Σ' ἐρωτῶ, δὲν μὲ πονεῖς;
 Ἢ, πανοῦργε, μὲ φθονεῖς,
 Κι ἀδιάκοπ' ἀγρυπνᾷς
 Νὰ λαλῇς, νὰ μ' ἐξυπνᾷς;
 Ἄν σὲ πιάσω, δυστυχὴ,
 Εἰς τὰ χέρια μ' τὸ ταχὺ,
 Θὰ σὲ μάθω νὰ πηδᾷς
 'Σ τὸν ἦχ' ὅπου τραγουδᾷς.

~~~~~